

tilbagelægge sin Rejse i, saa det har man ladet bero. Naar det ikke kan lade sig gøre paa en god, brugbar og billig Maade, maa man hellere lade Landpostbudene sørge for deres Beklædning selv og imødekomme deres Trang til Vænningsforbedring paa anden Maade. Dette er jo sket i det foreliggende Finanslovsforslag, idet der er stillet Forslag om at give Landpostbudene efter visse Regler et Alderstillaeg. De ere i saa Henseende efter Forslaget delte i to Klasser, saaledes at de Landpostbude, der have en Tur af 3 Mil eller 6 Timer daalig, skulde have et Vænningsstillaeg hvert femte Aar af 48 Kr., indtil de havde faaet 4 saadanne Tillaeg. De Landpostbude, der havde en Tur paa under 3 Mil eller 6 Timer, skulde have netop det halve af dette Beløb. Udvalget har ikke haft noget imod at tiltræde hele det samlede Beløb, endstønt Udgiften derved jo vil være noget over 100,000 Kr., idet man er fuldstændig enig med den højtærede Minister om, at der er al Anledning til at give disse Folk et Alderstillaeg efter lang og god Tjeneste; men man har ment, det var rigtigt, at dette Alderstillaeg blev noget anderledes fordelt. Hvis man nemlig bestemmer, at en Mand, der gaar lidt over 3 Mil om Dagen, skal have akkurat det dobbelte af den, der gaar en lille Smule under 3 Mil, og ligeledes den, der gaar lidt over 6 Timer, have det dobbelte af den, der gaar lidt under 6 Timer, vil man se, at den lille Forskel i Turen vil medføre en ganske overordenlig Forskel i Vænningsstillaeg, idet den, der har den lidt længere Tur, vil faa det dobbelte mod, hvad den faar, der har den lidt kortere. Det vil blive ret betydeligt. For et Postbud, der har gaaet i 20 Aar og har en længere Rute, vil Alderstillaeget blive 4 Gange 48 eller 192 Kr. aarlig, hvorimod den, der gaar en kortere Tur, kun vil faa 4 Gange 24 eller 96. At lade en saa ubetydelig Forskel i Tjenesten have en saa overordenlig stor Forskel paa Vænningsstillaeg, antager man, vil rimeligvis berede Administrationen Vanskeligheder, idet der naturligvis vil være en vis Tilhøjelighed til at beregne Turen lidt længere for at komme over disse Skæbnsvangre 3 Mil. Man har derfor ment, det var rigtigt, at i alt Fald Klassernes Antal blev forøget, saa at der f. Eks. blev 4 Klasser i Stedet for 2. Jeg skal kun dertil sige, at Udvalget havde ogsaa tænkt paa at foreslaa, at Alderstillaeget blev beregnet procentvis. Det vilde naturligvis være det rationelt rigtige, men man er blevet gjort opmærksom paa, at det vilde medføre særdeles praktiske Vanskeligheder. Naar man, som Lovforslaget gør, foreslaar, at

Alderstillaeget bliver beregnet til et Beløb, der er deleligt med 12, og som udgør hele Kroner, har hele denne Beregning ikke nogen som helst Vanskelighed, hvorimod Beregningen, hvis den skal gøres procentvis, vil medføre et meget betydeligt Arbejde. Det kan naturligvis gøres, men det vil baade ved Udregningen og Revisionen medføre et saadant Belpær, at der ikke opnaas noget tilsvarende Gode derved. Derfor har Udvalget ikke vedblivende holdt paa dette Forslag, men har henstillet til den højtærede Minister, at man skulde se inden 3dje Behandling at blive enig om en anden Stala. Jeg siger, at denne Beregning vilde blive bekvæmlig og vanskkelig, og det ligger simpelthen, i at Antallet af Landpostbude er saa overordenlig stort. Der er omtrent 2,500 i Tjeneste, og af disse ville henimod 1,500 blive delagtige i dette Alderstillaeg. Der vil altsaa blive 1,500 Procentberegninger at gøre, som saa derefter skulde deles i 12 maanedlige Betalinger, saa man maa indrømme, at det maaske vil være et mindre hensigtsmæssigt Grundlag for Beregningen. — Der er endvidere i Betænkningen gjort Bemærkning med Hensyn til Dampskibsarten paa Bornholm. Denne indskrænker sig egentlig til, at man ikke har det mindste mod, at Bornholmernes fromme Ønsker om en forbedret Dampskibsart imødekomes, naar blot det ikke kommer til at koste mere end for Djæbliffet. Statens Bidrag til Dampskibsarten paa Bornholm er i de senere Aar forøget noget. Man ønsker ikke at tilraade Tinget at gaa ind paa nogen Forhøjelse af denne; men er det muligt at træffe Overenskomst med Dampskibsselskabet om at udrette noget mere for den Godtgørelse, det nu faar, er der formodentlig ingen hverken her i Tinget lige saa lidt som i Udvalget, som vil have noget derimod. — Endnu har jeg kun at gøre en Bemærkning med Hensyn til Spørgsmaalet om Anlæg af elektrisk Belysning i Telegrafstationen i Kjøbenhavn og paa Postgaarden. Det er et Spørgsmaal, som kommer igen flere Steder i Betænkningen. Jeg skal kun her sige, at i Princippet har Udvalget ikke noget mod, at der bliver anlagt elektrisk Belysning paa Postgaarden og i Telegrafstationen i Kjøbenhavn. Man gaar ind derpaa, fordi der i indskrænkede Lokaler er en betydelig baade Morgen- og Aftentjeneste, jeg kan gerne sige tillige Nattetjeneste, som foregaa ved Lys, og en Del af denne Tjeneste er af en saadan Natur, at den absolut fordrer meget stærkt Lys. Saaledes kan Sorteringen af ankomne Breve ikke foregaa, uden at det Lokale, hvori den sker, er meget stærkt belyst. Det medfører naturligvis, naar denne Belysning skal